

צמ:

עין משפט
נר מצוה

[illegible]

מוסף רש"י

[illegible]

השואל את הפרה פרק שמיני בבא מציעא

[illegible]

פ' בקומטרס דלון מדקדקין
 לנחיות שמין מה שהיה שוה ערובה
 זו שנאכלת אלף מה שנחסרה צית
 פסוק בפרה ו' ממנו אל היה צית
 דלמכור הקדקע (ו) בשביל אכילת
 הערובה זו ולכן נראה לר"י חדא כיון
 דלצית סאה קאי הוה ליה למימר
 בנשלו וזכ כמה היה יפה ועוד דפס'
 הכונה (ביק דף נח: עה: וס' דמין)
 בצמצום הכי שיימין ומאי נבי
 כיון דנמתמין מפרס בדידי שומא
 ונלמה עלה עד דעמו שיעשו עוד
 (ו) אחרת ועוד דמפרס התם סאה כס'
 סאין פ' בקומטרס דצית כס'
 בצפיה נפשיה לא שיימין דמפסיד
 ממוקין אלף שמין מחלה ס' סאין ורואין
 כמה דמיס מניעין צית סאה וסחורין
 וסמח כמה נפחם בצלילת ערובה
 וסמח דלמ"ד שמיין ערובה כס'
 סאין לא היה מפסיד כלום סאין
 ערובה ניכרת בהם אצל צצית סאה
 ניכרת הי שמי שומות מנלן דמקרא
 וסמחין אלף שמיין אגב שדה
 ועוד דלמ"ד (ביק דף נח: עה:) קלן
 בצפיה קלחין כלומר בששים שיערין
 כמותו אמאי נקט דמתמין צית סאה
 ועוד דפרין התם לטובלו אמוראי
 ממדתי אכלה קב או קצייס רואין
 אמה כלילו חזי ערובה קטנה
 ושערין אותה מאי לאו בצצית עממה

מִיִּקְשִׁי לִיָּה אֲמַתִּי דַקְתִּי שִׁמְשַׁעְרִין בְּצִית סָאָה וְגִוְרָאָה לִרְיִי דְשַׁמְרִין
צִית סָאָה הִיוּ בִּית סָאָה הֵאָלֵךְ דַּקְתִּימָּה בְּמִלְתִּימָּה דְרִיִּשׁ אִם
צִית סָאָה כִּי וּבִצִּית סָאָה תְּבוּאָה הִיוּ וְלֹא בְּצִית סָאָה זֶרַע שְׂאִין
וְיִבְרָאָה בְּהֵמָּה לֹאֲכֹל בִּלְכָּךְ וְכֵן לְשׁוֹן נִקְבָּה כֵּמָּה הִיָּתָה דְבִשְׁמָתָה
שֶׁהָיָה אִיירִי וּבְעִי נִמִּי שְׁפִיר בְּגִמְרָאָה הִיכִי שִׁימְרִין דְּלֹא פִי בְּמַתְנִי
מִתְּנָה תֵּהָא הַשְׁדָּה גְּדוּלָּה שְׁמִין בָּהּ וְעוֹד מִסְפָּקָא לִיָּה דְלִמְלָא
שְׁמִין בִּית סָאָה בְּצִוְרָתָה שְׁדָּה הִיוּ בְּצִרְקָק עֲמָלָא בִּית סָאָה
מִפְרַסְרָא סָאָה כִּסִּין סָאִין וְהִיא דְּפִחוּת וְאִי יוֹתֵר שְׁמִין לִיָּה שְׁמִין
סָאָה כִּסִּין סָאִין וְהִיא מֵאֵל דְּלִמְרָא קֵלָה כִּסִּין קִמְרִין לְעוֹלָם כִּסִּין
שִׁיעוּרִין כְּמוֹתוֹ וּמֵאֵל דְּלִמְרָא תִּרְקָב בְּשִׁשִּׁים תִּרְקִבִּין וְאִכְלָה סָאָה
מִתְּמַתְּמִין שְׁמַעְרִין לִפִּי יוֹתֵר שִׁיעוּרָא וְסֵם מִפְרַסְרָא בְּצִוְרָתָה שִׁיעוּר
מִסְפָּד מִזִּיק וְכוּ' מִגְּזִינִין יוֹתֵר תִּרְקָב בְּשִׁשִּׁים תִּרְקִבִּין אִם סָאָה
בְּשִׁשִּׁים סָאִין וּפְרִיךְ עַל כֻּלְּהוֹן מִבְּרִיחָא אִכְלָה קָב אִם כִּי מֵאִל
לִגְלֹא בְּפִי עֲמָמָה שְׁמִין הַעֲרוּגָה לְבָדָה בְּפִי עֲמָמָה כֵּמָּה הִיָּתָה
יִפֵּה הַקִּרְקָק עִם הָרִיעִין וְכֵמָּה הִיא יִפֵּה עֲבָשִׁי בְּשִׁנְאֵלָה וְהַשְׁתָּא
יִפֵּה אֲחֵלְמַתִּימָּה גּוֹפֵל אִם מֵאִל לְמִיפְרָךְ דְּלִיכָא יִפֵּה לְפִרְשׁוּיָה הִיכִי דְכַפְרִי וְאֵל
בְּשִׁשִּׁים לְקִשְׁתָּה לִרְיִי הֵאָלֵךְ סָאָה סָאָה מִינְעִי לִיָּה דְהִי פִּרְךָ הָאֵס רִב
הֵוֹגֵל בְּרִי מִנוֹחַ לִרְבִּי פִפֵּא דְמִפְרַסְרָא כִּסִּין קִבִּין וּבִית בּוֹר כִּסִּין בּוֹרִין
הֵאָלֵךְ בִּית בּוֹר בּוֹר מִינְעִי לִיָּה דְהָאֵס לֹא פִּרְךָ אִלָּא מִשּׁוֹם דִּכִּי הִיכִי
דַּקְתִּימָּה בְּרִישָׁא כּוֹר וְלֹא קָמִי בִּית הִיָּךְ הוּא לִיָּה לְמַעֲרִיב כּוֹר וְלֹא יִכִּי
בּוֹר אִלָּא כְּמוֹ שֶׁתְּחִיל בְּרִישָׁא: **בְּצִוְרָתָה** שְׁדָּה תֵּנִי מִיָּמָה הִיכִי
יִמְיָמִי רִחִיָּה מִתְּקַרְקִי אֲמַתְעֻלִּי דַעַל כִּרְקוֹל לֹא דָּמָה שְׁדָּה הֵאָלֵךְ
מִתְּחִיבָא דְמַתְרִי אִין שְׁמִין בְּשִׁשִּׁים כִּי הָאֵס אִלָּא בְּפִי עֲמָמָה וְיִלֵּךְ דְהִי מִ
וְיִטְוֵרָא כֹּל הַזֶּה וְהַזֶּה הוּא מִזְנִיגָא לִיָּה: **אֲהִרְדִּי** יִיָּה בִּיבֹאֵר דְשִׁי
אֲחָקָה אִלָּא מַעֲוֹת אֲבֵל עֵבֶר יוֹם הַשָּׁבוֹעַ לֹא יִקָּח יוֹם אִלָּא מַעֲוֹת דְמֵאִל מִ
הַבָּא אֲבֵל יוֹ יוֹ מַעֲוֹת דְלִמְרָא לֹא

קרקע נקנים בכסף או בשטר או בחוק. דנענ ופרן וגדר כל
שטח. ובמסכת קדושין (דף טו.) יליפין להו: **שכירות**. קס"ד שטר
במאה וכלים: **מאי עבדיהם**. להקנות עד שימשוך ומאי חזקה
בכלל משיה משכחת ליה: **שכירות קרקע**. השכיר לו ביתו משתכן
לו כסף או שנתנו לו בעלים יחושבן לך ומכר לו השטר או שהחזיק
בו השוכר אין אחד מהם יכול לחזור: **הכילא דפסמרי**. תמרים
המדובקים יחד קרי חכילא ואית בהן
תמשיך תמרי: **גבא דדרי מידובני**
תמשיך נמי חדא. הלוקח יחד אינו
טוען בהם אלא מ"ט פרוטות כדי
שיחזור וימכור אחת אחת וישכור
פרוטת: **לדביתו**. אם משל הדיוט
הוא משלם לו כמו של ממכרין דכח
הוא מתקדקין להחזיר עליו כדקאמר
טעמא לקמן שמיין בית סאה וכו':
מה שאין כן במויק. הקדש. אמומשיין
קאי: שמיין בית סאה כלומר שדה
אין בה יותר מזה דמי (דף טז.)

ה באותה שדה תנן
דין הדיוט לאו כדין
אבן או קורה מהקדש
הוא מעל וחבירו לא
לא מעל עד שידור
יחיתב ר' אבהו קמיה
מר משמיה דשמואל
חבירו שלא מדעתו
(א"ל רבי יוחנן)
וממאי דמהיה הדר
הדר לא מההיא הדר
א הקדש שלא מדעת
ר ברא יהני שקולאי
חנוואה ביומא דשוקא
מי מוזדבנא בארבע
ישוקא מהדרו ליה
מי מהדרו ליה (ו) ה'
ה"ל חמרא לובוני
הא אויבי ליה לובוני
דמי ברוניתא:
מתנ'

דדי דר מחיה מעל ואע"י דלא שפיר הדד בחזר חזירו שלא
מדעמא בעלים תרץ להעלות לו שכר אפי"ה בחזר דלא קיימא לאגרא
דהוא ליה זה נהנה וזה לא חסר דהא הכא שלא מדעמא הקדש דר
וקאמרי דמסמל מעילא להקדש ומדקאמרי זאת אומרת ש"מ יליף דדיט
הקדש לקדקד אחריו: דדר ביה שמואל דהא שמי" ואלו יליף מיניה
ההדר בחזר חזירו שלא מדעמא ש בהע"צ דהא שמי" ואלו יליף דלא
מכאן דין הדיוט כהקדש: כדדיוט דמי. שדקדק מומח למעול
לכלל הכא ואין מוחה בידו ורמנא אמר מאן דמיסתי למעול
ורמנא דיע: שקולא. נושא משאיו: אהדרו ליה בינאם שדוקא.
קודם שגיגע יום השוק שיכול למכורה ביום השוק שגיגע ראשון:
אסדרו ליה ה'. דלמר להו אי הוה גבלי בינאם שדוקא ה' הוה שיה:
ואי לא אחרן. דמדידו ליה ה' גבלי דלית לתשוה חמרנא לגביו
דהשמת ודאי אי אהדרו מיהליה הו מוצין ליה: אכל הו ליה
המכר לזבוי. ולא זבין גלי דעמיה דלא הוה מוצין ולא משלמי אלא
דבחימא דמכר לזבוי. מהדרי ליה גמי ה' מנכי חמא מנוזי מה' אחר
שפטרמא כפועל בטל כמה הוה רואה לזבוי ולא למכור יין חיות אהר
שפטרמא פטרמא ויש בטל: דמי מברויטא. שטמזין למכרין צביר
על היין בשווקים וברחובות ים צבית פלוג יין למכור: ברויטא.
לשון ברא דיש"י בלע"ו כלומר ילימא היין הגמכר בברא בפרטות.
וי"מ שהיו תרין לשכור אומן נקב נקב בחיות מפני שהוא של
חכם ולתקן ברא. הקך דמי מנכי להו שהרי פטרמא מכל אלה:
ממני

זי ראהי מיון דמקלין כולי האי במקרקעי אין לנו להחמיר במטלטלין
וא. ו' פירוש קודש שעבר יום השוק ראשון אינו יכול לומר לא
כבר היה מוכרז ביום השוק שעבר ואין לו להמחין עד יום השוק
כול לומר בו שבר לא מכר שו':

מסורת הש"ס

[illegible]

תורה אור השלם

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים לְמֹשֶׁה וְלֵאמֹר
בְּשִׁנְיָה וְיִסַּף חֲמִשִּׁיתוֹ
עָלָיו וְנָתַן לְכֹהֵן אֶת
הַקֹּדֶשׁ:

הגהות הב"ח

(א) גמ' להעלות לו
שכר הא א"ל ר' יוחנן:
(ב) תוס' ד"ה פרט וי' נמה אבן
קרימן אי בהכשר בדוק:
(ג) ד"ה שמין וי' למסור
הקרקע עם זריעתה מה
חסרו דמיו בשביל אילנות
ערוגה: (ד) בא"ד שיטשו
עוד שומא אחרת:

הגהות הערה

[illegible]

לעזי רש"י

דיוש"י (דיוש"י"ל). נקב
בחבית, ברו.